

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.102 van 16 juni 2016
in de zaak A. 218.712/VII-39.636.**

In zake : de BVBA S.E.K.A. CONSULTING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jos Raets
kantoor houdend te 3830 Wellen
Bosstraat 6B
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
2. de KANSSPELCOMMISSIE BIJ DE FEDERALE
OVERHEIDSDIENST JUSTITIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Van Heuven en Leandra Decuyper
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Cogels Osylei 61
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 maart 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Kansspelcommissie van 13 januari 2016 waarbij “de aanvraag van SPRL S.E.K.A. Consulting, gevestigd te Rue Adrien Materne 75, 4460 Grâce-Hollogne tot het bekomen [van] een vergunning klasse F2 voor de exploitatie van een vaste kansspelinrichting klasse IV gelegen te Gaarveldstraat 102, 3500 Hasselt ontvankelijk [wordt verklaard], maar [...] zij de beslissing tot toekenning de dato 18 november 2015 [herziet] en [zij] weigert [...] de vergunning klasse F2 toe te kennen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 juni 2016.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jos Raets, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Dirk Van Heuven, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij besluit van 18 november 2015 verleent de Kansspelcommissie aan de verzoekende partij een vergunning klasse F2 voor de exploitatie van een kansspelinrichting op het adres Gaarveldstraat 102 te Hasselt. Het aanvraagdossier bevat een verklaring van een beëdigd landmeter waarbij gesteld wordt dat de wandelafstand tot een andere kansspelinrichting aan de Bampslaan 51 te Hasselt 1.004 meter bedraagt. Voor het vaststellen van die afstand werd een traject gelopen “gebruikmakend van bestaande stoepen en zebrapaden”.

Op grond van deze verklaring heeft de Kansspelcommissie aangenomen dat de afstandsregel van artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010 tot vaststelling van het maximum aantal vaste en mobiele kansspelinrichtingen klasse IV, de criteria die ertoe strekken een spreiding van deze inrichtingen te organiseren en de procedure voor de behandeling van de aanvragen ingeval een vergunning vrijkomt wegens intrekking of stopzetting (hierna: koninklijk besluit van 22 december 2010) werd gerespecteerd. Volgens deze bepaling moeten de vaste kansspelinrichtingen klasse IV gelegen zijn op een minimumafstand van 1.000 meter van elke andere vaste kansspelinrichting klasse IV.

3.2. Op 5 januari 2015 vraagt de BVBA 't Runksters Gazetje een vergunning klasse F2 aan voor het exploiteren van weddenschappen in een vaste kansspelinrichting klasse IV op het vestigingsadres Abelenstraat 33 te Hasselt.

Bij besluit van 26 november 2015 wijst de Kansspelcommissie deze aanvraag af omdat het vestigingsadres gelegen is op minder dan 1.000 meter van de vestiging van de verzoekende partij.

Op 4 januari 2016 stuurt de raadsman van de BVBA 't Runksters Gazetje aan de Kansspelcommissie een proces-verbaal van vaststelling van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder Van Dessel. Uit dit proces-verbaal zou blijken dat de minimumafstand tussen de vestiging van de verzoekende partij en de vestiging aan de Bampslaan 51 te Hasselt minder dan 1.000 meter bedraagt.

3.3. Op 21 december 2015 stelt de Kansspelcommissie voor om de vergunning van de verzoekende partij in te trekken omdat de minimumafstand van 1.000 meter niet werd gerespecteerd. De verzoekende partij krijgt tot 8 januari 2016 de tijd om het dossier in te zien en ze wordt uitgenodigd voor een hoorzitting op 13 januari 2016.

3.4. Bij besluit van 13 januari 2016 verklaart de Kansspelcommissie “de aanvraag van SPRL S.E.KA. Consulting [...] tot het bekomen [van] een vergunning klasse F2 voor de exploitatie van een vaste kansspelinrichting klasse IV gelegen te Gaarveldstraat 102, 3500 Hasselt ontvankelijk, maar herziend zij de beslissing tot toekenning de dato 18 november 2015 en weigert zij de vergunning klasse F2 toe te kennen”.

Dit is de bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd:

“Overwegende dat artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 22 december 2010 tot vaststelling van het maximum aantal vaste en mobiele kansspelinrichtingen klasse IV, de criteria die ertoe strekken een spreiding van deze inrichtingen te organiseren en de procedure voor de behandeling van de aanvragen ingeval een vergunning vrijkomt wegens intrekking of stopzetting, bepaalt dat de vaste kansspelinrichtingen klasse IV, met uitzondering van de wedkantoren die bestonden vóór de inwerkingtreding van dit besluit en sedertdien zonder onderbreking zijn uitgebaat, moeten gelegen zijn op een minimumafstand van 1000 meter van elke andere vaste kansspelinrichting klasse IV en dat de minimumafstand van 1000 meter de werkelijke afstand te voet, van drempel tot drempel vertegenwoordigt;

Overwegende dat de kansspelcommissie op 4 maart 2015 een vergunning klasse F2 met referentie FB333695 toekende aan Sagevas NV voor de uitbating van een vaste kansspelinrichting klasse IV gelegen te Bampslaan 51, 3500 Hasselt;

Overwegende dat de aanvrager in zijn verweermiddelen en tijdens zijn hoorzitting op 18 november 2015 een verslag de dato 5 oktober 2015 neerlegde van de Heer Johan Paquay, landmeter - expert, beëdigd door de Rechtbank van Eerste Aanleg, waaruit blijkt dat de afstand tussen de Bampslaan 51 te 3500 Hasselt en exploitatiezetel 1004 meter betreft;

Overwegende dat de landmeter in zijn verslag vermeldt dat hij bij de berekening van het traject gebruik heeft gemaakt van de bestaande stoepen en zebrapaden;

Overwegende dat uit het verslag en bijhorend plan van ‘Wandelroute 1’ blijkt dat hij aldus enkele meters moest omlopen om gebruik te maken van het bestaande zebrapad;

Overwegende dat de Kansspelcommissie op 18 november 2015 besliste tot toekenning aan de aanvrager van een vergunning klasse F2 voor de uitbating van een vaste kansspelinrichting klasse IV op de exploitatiezetel;

Overwegende dat de Kansspelcommissie in het kader van een ander aanvraagdossier voor het verkrijgen van een vergunning klasse F2 voor de uitbating van een vaste kansspelinrichting klasse IV onder meer de informatie verkreeg dat de aan de aanvrager toegekende vergunning zich de facto op minder dan 1000 meter van het adres Bampslaan 51 te 3500 Hasselt bevindt;

Overwegende dat het secretariaat van de Kansspelcommissie op 4 januari

2016 hiervan een officiële bevestiging ontving door middel van een proces-verbaal van vaststelling de dato 22 december 2015 door Filip Van Dessel, plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder voor Eric De Belder, gerechtsdeurwaarder ter standplaats Herentals, Sint-Jobstraat 21;

Overwegende dat het proces-verbaal van vaststelling aan huidig dossier werd toegevoegd;

Overwegende dat uit het proces-verbaal blijkt dat de afstand tussen de toegekende exploitatiezetel gelegen te Gaarveldstraat 102 zich op 920 meter bevindt van het op 4 maart 2015 toegekende wedkantoor gelegen te Bampslaan 51 te 3500 Hasselt;

Overwegende dat de voorwaarde uit artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 22 december 2010 tot vaststelling van het maximum aantal vaste en mobiele kansspelinrichtingen klasse IV, de criteria die ertoe strekken een spreiding van deze inrichtingen te organiseren en de procedure voor de behandeling van de aanvragen ingeval een vergunning vrijkomt wegens intrekking of stopzetting, aldus niet vervuld was op het moment van toekenning door de Kansspelcommissie op 18 november 2015 van vergunning klasse F2 met referentie FB343652 aan de aanvrager;

Overwegende dat aldus niet alle wettelijke en reglementaire voorwaarden uit de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 en haar uitvoeringsbesluiten vervuld waren op het moment van de toekenning van de vergunning klasse F2 met referentie FB343652;

Overwegende dat de facto de afstand te voet, van drempel tot drempel tussen deze uitbating (Bampslaan 51, 3500 Hasselt) en de exploitatiezetel (Gaarveldstraat 102, 3500 Hasselt) minder dan 1000 meter bedraagt;

Overwegende dat de landmeter in zijn verslag de dato 5 oktober 2015 vermeldt dat hij bij de berekening van het traject gebruik heeft gemaakt van de bestaande stoepen en zebrapaden en zo tot een afstand van 1004 meter besluit;

Overwegende dat uit het verslag en bijhorend plan van 'Wandelroute 1' blijkt dat hij aldus enkele meters moest omlopen om gebruik te maken van het bestaande zebrapad;

Overwegende dat de minimumafstand van 1000 meter in artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 22 december 2010 tot vaststelling van het maximum aantal vaste en mobiele kansspelinrichtingen klasse IV, de criteria die ertoe strekken een spreiding van deze inrichtingen te organiseren en de procedure voor de behandeling van de aanvragen ingeval een vergunning vrijkomt wegens intrekking of stopzetting, een theoretische afstand betreft die de wetgever heeft ingesteld om de spreiding van de wedkantoren te bewerkstelligen;

Overwegende dat een redenering a contrario (zijnde een berekening van de afstand rekeninghoudende met zebrapaden) zou betekenen dat een nieuwe aanleg van de stoepen en zebrapaden, bijvoorbeeld bij de aanleg van een nieuw verkeerskruispunt, de theoretische afstand van 1000 meter zou beïnvloeden, waardoor wedkantoren bij een latere hernieuwing van hun vergunning niet langer aan de voorwaarden voldoen;

Overwegende dat dergelijke redenering a contrario (zijnde een berekening van de afstand rekeninghoudende met zebrapaden) alle rechtszekerheid bij de vergunninghouders zou wegnemen door de afstand afhankelijk te maken van de concrete ligging van de voetpaden en zebrapaden;

Overwegende dat de beslissing tot toekenning de dato 18 november 2015 aldus door een onregelmatigheid behept is omwille van het feit dat de wettelijke voorwaarden tot toekenning van een vergunning klasse F2 niet vervuld waren op het ogenblik van de toekenning en deze beslissing en aldus aan herziening toe is gezien de nieuwe elementen in het dossier met name het proces-verbaal van vaststelling de dato 22 december 2015;

Overwegende dat de Raad Van State in het arrest nr. 183.368 van 26 mei 2008 in de zaak A82.458/X-8722 als volgt oordeelde: ‘Een administratieve rechtshandeling die rechten heeft doen ontstaan kan slechts ingetrokken worden, ofwel indien een uitdrukkelijke wetsbepaling zulks toelaat, ofwel indien de onregelmatigheid van de beslissing kan worden aangetoond, in welk laatste geval de intrekking moet plaatsvinden binnen de termijn van 60 dagen voor het instellen van een annulatieberoep bij de Raad van State (of vóór het sluiten der debatten indien dergelijk beroep ook effectief werd ingesteld)’;

Overwegende dat de beslissing tot toekenning aldus met een onregelmatigheid, zelfs onwettelijkheid is behept en de termijn van 60 dagen nog niet is verstreken sinds de toekenning;

Overwegende dat de kansspelcommissie geen vergunning F2 kon toekennen op 18 november 2015 voor de uitbating van een vaste kansspelinrichting klasse IV die niet bestond voor de inwerkingtreding van bovenvernoemd Koninklijk Besluit en die gelegen is op minder dan 1000 meter wandelafstand van een reeds vergunde vaste kansspelinrichting klasse IV”.

3.5. Op dezelfde dag verleent de Kansspelcommissie aan de BVBA 't Runksters Gazetje een vergunning klasse F2 voor de uitbating van een vaste kansspelinrichting klasse IV gevestigd aan de Abelenstraat 33 te Hasselt.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

Exceptie

4. De verwerende partijen werpen op dat de vergunningsaanvraag van de verzoekende partij behept is met een grove onregelmatigheid doordat de afstand tussen de aangevraagde vestigingsplaats en de vestigingsplaats van een andere kansspelinrichting wel degelijk minder dan 1.000 meter bedraagt. Er is sprake van bedrog waardoor de intrekking van een vergunning te allen tijde kan worden verantwoord.

Beoordeling

5. Zoals blijkt uit de beoordeling van het tweede middel werd de bestreden beslissing niet genomen omdat de ingetrokken kansspelvergunning werd uitgelokt door bedrog.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de vordering

6. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden.

A. Ernst van de middelen

Tweede middel

Standpunt van de partijen

7. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010, en van de artikelen 42.1 en 42.4.1 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg.

Zij betoogt dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt overwogen dat uit het verslag van beëdigd landmeter Paquay blijkt dat de afstand

tussen de Bampslaan 51 en de exploitatiezetel Gaarveldstraat 102 1.004 meter bedraagt, dat het verslag van de landmeter in werkelijkheid twee wandelroutes heeft beschreven waarbij de afstand van wandelroute 1 1.039 meter bedroeg en de afstand van wandelroute 2 1.004 meter, dat de Kansspelcommissie op geen enkele wijze de bevindingen over wandelroute 2 in twijfel heeft getrokken en dat de landmeter zijn berekeningen baseert op “Lambert 72 coördinaten” die werden geprojecteerd op officiële stafkaarten en die hebben geleid tot een zeer nauwkeurige berekening van de wandelafstanden van drempel tot drempel.

Omtrent de wijze waarop de plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder op 22 december 2015 zijn vaststellingen heeft gedaan, wordt geen enkele verduidelijking gegeven. Waarom deze deugdelijker zouden zijn dan deze van de beëdigd landmeter-expert, wordt evenmin uitgelegd. In zoverre in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de beëdigd landmeter enkele meters moest omlopen om gebruik te maken van het bestaande zebrapad, wordt niet in concreto aangegeven over hoeveel meter het gaat. Het omlopen van enkele meters toont niet aan dat niet langer is voldaan aan de afstandsregel van artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010. De Kansspelcommissie geeft geen kritiek op wandelroute 2 waarbij een afstand werd opgemeten van 1.004 meter. De bestreden intrekking maakt niet afdoende aannemelijk dat de door de landmeter weerhouden afstanden en de wijze waarop deze werden bepaald, niet zouden beantwoorden aan het koninklijk besluit van 22 december 2010. Wanneer de Kansspelcommissie geconfronteerd wordt met een tegenstrijdigheid tussen een vaststelling door een professioneel beëdigd landmeter-expert en een vaststelling door een plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder, moet zij zelf een onderzoek uitvoeren op basis van de criteria die volgens haar in aanmerking moeten worden genomen.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010 schrijft geen theoretische afstand voor, maar integendeel een werkelijke afstand te voet van drempel tot drempel. Doordat de regelgever aldus uitgaat van de werkelijke wandelafstand, moet de wandeling gebeuren met inachtneming van de geldende verkeerswetten en -regels, waarbij gebruik gemaakt moet worden van de

bestaande voetpaden en van de verplichte oversteekplaatsen voor voetgangers. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010 laat niet toe om bij de berekening van deze wandelafstand af te wijken van de geldende verkeersregels.

Waar de bestreden beslissing oordeelt dat bij de berekening van de werkelijke wandelafstand te voet van drempel tot drempel geen rekening mag worden gehouden met onder meer voet- en zebrapaden, steunt ze niet op in rechte aanvaardbare motieven en strijdt ze met de verplichtingen voortvloeiend uit de artikelen 42.1 en 42.4.1 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg. De Kansspelcommissie heeft artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010 geschonden door een theoretische afstand in aanmerking te nemen.

8. In hun nota stellen de verwerende partijen dat bij het berekenen van de wandelafstand tussen beide vestigingsplaatsen geen rekening mocht worden gehouden met zebrapaden en voetpaden. Zij beklemtonen dat de Raad van State het voorheen niet problematisch heeft geacht dat de afstand tussen twee vestigingsplaatsen wordt berekend aan de hand van online tools, zoals “Google Maps” of “Mappy”, die uitgaan van een theoretische berekening van de afstand. Uit het deurwaardersexploit blijkt duidelijk dat de afstand tussen de twee vestigingsplaatsen minder dan 1.000 meter bedraagt. Gerechtsdeurwaarder De Belder heeft de afstand op 2 manieren berekend, met name via “Google Maps” (850 meter) en via de applicatie “Runkeeper” (920 meter).

Zelfs indien rekening zou worden gehouden met de bepalingen van de wegcode, bedraagt de afstand tussen beide vestigingsplaatsen minder dan 1.000 meter. De door de verzoekende partij aangeleverde verklaring van een landmeter is bedrieglijk. Enkel en alleen door gebruik te maken van het zebrapad aan het kruispunt Bampslaan/Leopoldplein, kan de afstand meer dan 1.000 meter bedragen. Er was geen enkele reden om dit zebrapad te gebruiken. De landmeter kon de straat immers eerder oversteken om de Passerelstraat te bereiken, ofwel

door over te steken op een afstand van meer dan 30 meter van een zebrapad of door over te steken aan het zebrapad aan het kruispunt Bampslaan/Geraetsstraat. In elk van beide gevallen bedraagt de afstand tussen de twee vestigingsplaatsen minder dan 1.000 meter.

Beoordeling

9. De intrekking van een rechtsverlenende, doch onregelmatige administratieve rechtshandeling is slechts mogelijk binnen de termijn van zestig dagen bepaald voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State. Indien een dergelijk beroep werd ingesteld, kan de intrekking gebeuren tot aan de sluiting van de debatten.

10. Te dezen heeft de Kansspelcommissie de aan de verzoekende partij verleende vergunning van 18 november 2015 ingetrokken omdat zij van oordeel was dat de aanvraag bij aanvang niet voldeed aan alle wettelijke en reglementaire voorwaarden van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers en haar uitvoeringsbesluiten. Volgens de Kansspelcommissie was inzonderheid niet voldaan aan de afstandsregel van artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010.

Dit artikel luidt als volgt:

“Met uitzondering van de wedkantoren die bestonden vóór de inwerkingtreding van dit besluit en sedertdien zonder onderbreking zijn uitgebaat, moeten de vaste kansspelinrichtingen klasse IV gelegen zijn op een minimumafstand van 1000 meter van elke andere vaste kansspelinrichting klasse IV.

De minimumafstand van 1000 meter vertegenwoordigt de werkelijke afstand te voet, van drempel tot drempel”.

11. In de bestreden beslissing wordt gewezen op het verschil tussen, langs de ene kant, de vaststellingen van landmeter Johan Paquay waarbij de afstand

werd vastgelegd op 1.004 meter, en langs de andere kant, de vaststellingen van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder Filip Van Dessel waarbij de afstand 920 meter bedraagt. De Kansspelcommissie lijkt dit verschil enkel te kunnen verklaren doordat landmeter-expert Paquay “[h]et traject [heeft] gelopen gebruikmakend van bestaande stoepen en zebrapaden”. In dit verband benadrukt de Kansspelcommissie dat de minimumafstand van 1.000 meter, zoals bepaald in artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010, een “theoretische” afstand betreft.

12. Artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 22 december 2010 gaat uit van “de werkelijke afstand te voet, van drempel tot drempel” en dus van een precies gemeten wandelafstand te voet, wat niet gelijk te stellen is met een “theoretische” afstand die berekend wordt via het internet of een Iphone-applicatie. Het feit dat de ligging van de voet- en zebrapaden van invloed is op de te respecteren minimumafstand, volgt uit de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010 waarin sprake is van de “werkelijke afstand te voet”.

Met de enkele vaststelling dat in het verslag van 5 oktober 2015 van landmeter Paquay gebruik werd gemaakt van de “bestaande stoepen en zebrapaden”, wordt niet aangetoond dat de toekenning van de vergunning van 18 november 2015 behept is met een onregelmatigheid.

13. In zoverre de verwerende partijen in hun nota aanvoeren dat de door de verzoekende partij aangestelde landmeter gebruik heeft gemaakt van een omweg, wordt vastgesteld dat de bestreden beslissing daaromtrent niets uitdrukkelijk zegt. Dit verweer lijkt zich bijgevolg in de plaats te stellen van de bestreden beslissing. Met deze a posteriori motivering kan geen rekening worden gehouden bij de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing.

Het middel is ernstig.

B. Spoedeisendheid

Standpunt van de partijen

14. De verzoekende partij zet uiteen dat zij onmiddellijk na de toekenning van de vergunning is overgegaan tot het afsluiten van een handelshuurovereenkomst voor het pand aan de Gaarveldstraat 102 en dat zij zeer zware financiële uitgaven heeft gedaan. Sedert de bestreden intrekking bevindt ze zich in de grootste onzekerheid. Ondertussen is het pand volledig afgewerkt. Door de intrekking van de vergunning kan zij geen inkomsten genereren en moet zij bovendien 1.500 euro maandelijkse huur betalen. Voorts beklemtoont de verzoekende partij dat de bestreden intrekking steunt op foutieve informatie van een concurrent die zelf een vergunning nastreeft. Ze kan de normale termijn voor de behandeling van een verzoek tot nietigverklaring niet afwachten omdat ze enorme schade lijdt, ze geen inkomsten kan verkrijgen en het huurcontract niet langer kan worden nageleefd waardoor niet alleen de gedane investeringen dreigen verloren te gaan maar ook een schadevergoeding zal moeten worden betaald aan de verhuurder. Op dit ogenblik belet niets dat een derde een aanvraag indient voor een nieuwe vestiging binnen de 1.000 meter van het adres Gaarveldstraat 102. Indien een concurrent hiervan gebruik zou maken en een vergunning van de Kansspelcommissie zou verkrijgen, dreigen haar inspanningen en investeringen onherroepelijk verloren te gaan.

15. De verwerende partijen stellen dat geen onherroepelijke schadelijke gevolgen bewezen worden. Er worden immers geen boekhoudkundige stukken neergelegd, noch een verklaring van een boekhouder waaruit blijkt dat de verzoekende partij zich door de bestreden beslissing in een toestand van onherroepelijke schadelijke gevolgen bevindt. Er worden evenmin gegevens verstrekt over de financiële reserves. Een en ander klemmt des te meer aangezien uit de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO) blijkt dat de verzoekende partij beschikt over niet minder dan zeven vestigingseenheden. Daar waar de verzoekende partij stelt dat er sprake is van spoedeisendheid aangezien niets belet

dat een derde een aanvraag voor een vergunning klasse F2 indient binnen de 1.000 meter van haar vestigingsadres aan de Gaarveldstraat 102, merken de verwerende partijen op dat dit argument elke feitelijke grondslag mist. Op 13 januari 2016 werd een vergunning klasse F2 toegekend aan de BVBA 't Runksters Gazetje en dit op een afstand van 150 meter van de vestigingsplaats van de verzoekende partij. Haar zozegde vrees heeft zich dus reeds gematerialiseerd door het verlenen van een intussen definitieve vergunning.

Beoordeling

16. Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdsperiode opgelost kan worden, inzonderheid omdat de verzoekende partij dreigt terecht te komen in een toestand met onherroepelijke schadelijke gevolgen.

17. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekende partij aan de Gaarveldstraat 102 een gebouw huurt waarin voorheen een slagerij was ondergebracht. Zij heeft dit pand opnieuw ingericht om er een vast wedkantoor te kunnen exploiteren. Zij dient een maandelijkse huurprijs te betalen van 1.500 euro.

De bestreden beslissing impliceert dat zij geen inkomsten kan verwerven, terwijl de kosten voor de gedane investeringen en de huur van het pand onverkort blijven doorlopen. Het is niet uitgesloten dat zij op korte termijn om financiële redenen gedwongen zal zijn om definitief af te zien van de exploitatie van het kwestieuze wedkantoor. De verzoekende partij maakt bijgevolg aannemelijk dat zij gedurende de termijn die nodig is voor de afhandeling van een annulatieprocedure, dreigt terecht te komen in een toestand met onherroepelijke schadelijke gevolgen.

De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing brengt mee dat de verzoekende partij opnieuw gebruik kan maken van de vergunning klasse F2, toegekend op 18 november 2015, waardoor het vooruitzicht op een levensvatbare exploitatie niet langer abrupt wordt afgebroken. Het feit dat op 13 januari 2016 een vergunning klasse F2 werd toegekend aan de BVBA 't Runksters Gazetje voor een concurrerende vestiging gelegen in de Abelenstraat 33 te Hasselt, doet daar geen afbreuk aan. Evenmin kan de omstandigheid dat de verzoekende partij ook op andere vestigingsplaatsen actief is, vergoelijken dat de door de bestreden beslissing rechtstreeks getroffen vestiging dreigt geconfronteerd te worden met onherroepelijke schadelijke gevolgen.

Aan de voorwaarde van de spoedeisendheid is voldaan.

18. Hieruit volgt dat voldaan is aan de bij artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

VI. Kosten

19. De bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Kansspelcommissie van 13 januari 2016 waarbij “de aanvraag van SPRL S.E.K.A. Consulting, gevestigd te Rue Adrien Materne 75, 4460 Grâce-Hollogne tot het bekomen [van] een vergunning klasse F2 voor de exploitatie van een vaste kansspelinrichting klasse IV gelegen te Gaarveldstraat 102, 3500 Hasselt ontvankelijk [wordt verklaard], maar [...] zij de beslissing tot toekenning de dato 18 november 2015 [herziet] en [zij] weigert [...] de vergunning klasse F2 toe te kennen”.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien juni tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,
bijgestaan door

Elisabeth Impens,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron